

Recensie: Peter Vermeulen

Nicky Samsom: **‘Ik heb een gek te temmen’** Uitgeverij Tobi Vroegh, Amsterdam, 2016. ISBN: 9789078761501(???) (Psychoses/Psychiatrie/ Stigma/Taboe/Isolatie/ ED) Zie ook: www.tobivroegh.nl; en <https://nickysamsom.wordpress.com>

Soort boek/ziekte/stijl: Beschrijving van zijn psychose, waarop door de auteur wordt teruggekeken. Humor, zelfspot en scherpe observaties maken deel van uit van zijn verhaal. Aantal pgs: 81.

Over de auteur: Nicky Samsom (1975) is leraar Nederlands en blogger. Hij schreef ook ‘Kolbeinn wint de Champions League’.

Beschrijving: Al een paar dagen leeft Nicky in een *fast-forward* versie van zichzelf, als hij langzaam de controle begint te verliezen. Na bezoek aan een Champion Leaguewedstrijd gaat het mis. Hij wordt onverhoeds getroffen door een psychose en eindigt diezelfde dag in de isoleercel.

Hij vertelt over de aanloop, de opname – van de isoleercel naar de gesloten afdeling en via een IBS naar de open afdeling – om te eindigen bij de periode van herstel en acceptatie van zijn ziekte. De ‘kersverse gek’ moet zien om te gaan met het taboe dat kleefte aan het hebben van een psychische ziekte. Meer nog moet hij het leven met een genetische constructiefout een plek zien te geven. Vol goede moed gaat hij de moeilijkheden, die ermee gepaard gaan, tegemoet. Goed beschouwd heeft hij alleen maar ‘een gek te temmen’.

Wat viel op: Nicky Samsom vertelt zijn verhaal duidelijk in een poging om zijn psychose een plek te geven. Hij neemt zichzelf en zijn omgeving scherp waar en met zijn prettige manier van schrijven is het alsof hij zijn verhaal persoonlijk aan je vertelt.

Voor de lezer wordt zijn ervaring bijna tastbaar als hij zijn gekte beschrijft alsof iemand plots je lichaam binnendringt en bezit van je neemt, alsof het een scene uit de SF-film ‘The Alien’ betreft.

Als Samsom over één van zijn wanen vertelt, moet hij toegeven dat hij normaal ook zo denkt. Suggereert hij daarmee dat de scheiding tussen normaal en gek niet zo absoluut is als we denken? Dat is best heel opmerkelijk en vooral doodeerlijk. Nog openhartiger is het als hij stelt dat zijn overtuigingen in het diepst van zijn waan heel sterk zijn en er in ‘gebruikelijke toestand’ soms een gevoel van schaaamte over zijn gedrag opkomt.

Uiteindelijk komt Nicky Samsom tot de conclusie dat de gek zich altijd al in zijn lijf heeft verscholen. Helaas voor hem werd de dag waarop die gek zich kenbaar maakte niet vroegtijdig aangekondigd. Al met al een verhelderend en speels geschreven terugblik over deze eerste en, hopelijk, laatste confrontatie met Samsom’s psychische stoornis.

Citaten:

Pg. 38: ‘Ik word door minstens vier mannelijke verpleegkundigen tegengehouden en naar beneden gesleept. Doe er alles aan om me los te wurmen. Ik probeer ze over mijn missie te vertellen, maar dit komt niet over. Beland weer in zo’n kleine, witte ruimte. Dit keer krijg ik, nadat vier kerels op me zijn gaan zitten – gelukkig – meteen een spuit in m’n bil.’

Pg. 60: 'Nu weet ik beter dan wie ook dat een psychiatrische aandoening veel minder verschilt van andere aandoeningen. Je hebt gewoon een defect in een orgaan. En of dat nou een nier, een long, je hart of je brein is: het is gewoon een ziekte.'

Extra:

<https://www.at5.nl/gemist/tv/123/20951/->

<https://www.facebook.com/ikhebeengektetemmen/>

<https://nickysamsom.wordpress.com/2016/01/27/fragment-uit-ik-heb-een-gek-te-temmen/>

<http://www.kenniscentrumbipolairestoornissen.nl/nieuws/2016/01/13/uitnodiging-boekpresentatie-ik-heb-een-gek-te-temmen/>